СВОБОДА — SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

РІК LIX. Ч. 38. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 15-го ЛЮТОГО 1951. No. 38. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, FEBRUARY 15, 1951. VOL. LIX.

П'ЯТЬ ЦЕНТІВ в Злуч. Дер. Америки СІМ ЦЕНТІВ Закордоном Тел. „Свободи": BErgen 4-0807, 4-0237 Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 FIVE CENTS in the U. S. of America SEVEN CENTS Elsewhere

ОСТОРОГА: ТІЛЬКИ ОДНА ДИВІЗІЯ ДЛЯ ОБОРОНИ ЗДА

Вашинґтон, 13 лютого. — Сенатор Ліндон Б. Джансон, голова сенатської комісії для воєнної готовости, передав звіт сенатській комісії збройної служби, що тільки одна дивізія осталася для оборони Злучених Держав. Він теж виявив, що армія втратила 50,000 фронтового війська в Кореї, тобто у вбитих, ранених і пропавших, а ще не видно кінця боротьби.

Оцю оцінку військового положення подав сенатор для підтримки законопроєкту про розбудову військової сили. Проєкт змагає до побору молоді вже по скінченні 18 року життя і продовження військової служби з 21 на 26 місяців. Є вигляди, що біл буде ухвалений так, як згадав сенатор Джансон, який взиває до поспіху. Він каже, що тут заходить потреба реальної оцінки положення. „Вибір перед нами такий: Мусимо мати вояків. Отже, чи покликати нам до війська ветеранів, чи закликати нову молодь у молодшому віці, тобто 18-річних?"

Крім цієї справи важливою є ще інша, а саме вияснити положення університетської молоді, коли вона найшлася у поборовім віці. У цій справі ген. Луїс Герші, голова поборової служби, видав наказ до місцевих поборових бюр, щоб вони вияснили, яких студентів можна буде покликати найближчої весни.

Ген. Коллінс одобрює спосіб поклинкування до бранки.

Вашинґтон. — Голова генерального штабу армії, ген. Дж. Лотон, Коллінс, оборонює систему, якою послугується поборова служба при покликуванні до бранки молоді у військовому віці. Він передбачує, що впродовж півтора року буде переведена повна мобілізація. Ці погляди висловив генерал у промові на обіді Краєвого Клюбу. Він остеріг, що швидше переведення мобілізації було б витратою людської сили.

ЗАЛІЗНИЧІ ПІДПРИЄМСТВА НА РОЗМОВАХ З ЮНІЯМИ

Вашинґтон. — Представники залізничних підприємств вислали начерк угоди чотирьом братствам, у яких зорганізовані залізничні службовики й робітники, щоб закінчити спір над платнями й годинами праці, який триває вже 23 місяці. У начерку перший раз виявлено точки тимчасової угоди, яку заключено в Білому Домі підчас страйку стрілочників 21 грудня 1950 р. Юнійні провідники зійшлися з представниками підприємств на пів години, зажадали часу на перестудіювання начерку й розійшлися з заявою, що прийдуть на довшу розмову наступного дня.

З Шікаґо наспіли вісті, що урядовці братства вагонових службовиків, у якому зорганізовані стрілочники, дістали призив явитися в суді на визначення терміну для судової розправи проти стрілочників за найновіший страйк, який покінчився щойно тиждень тому. За незаконний страйк у грудні братство дістало грошеву кару $25,000.

ДЕТЕКТИВ ПРАЦЮВАВ ДЛЯ ШАЙКИ ГРАЧІВ

Ню Йорк. — Сенатська Комісія для Прослідження Злочину переводить переслухання в Ню Йорку над шайкою грачів, яка оперувала в купелевій місцевості Саратоґа Спрінґс, коли там приходить сезон кінських перегонів. Комісія досі виявила, що приловила поліційного детектива, якого сенатор Чарлз В. Тобі назвав „Стелті Стів". Він мав слідити за недозволеною грою, а міжтим він брав по $10 денно від грачів на їх „охорону" від поліції. Сен. Тобі не може надивуватися наївності, глупоті і себелюбстві того осібняка, який залюбки оповідає про свої „осяги".

ПОНАД 62 СТУПНІВ ТЕМПЕРАТУРИ В НЮ ЙОРКУ

В год. 2:25 пополудні температура в місті Ню Йорку досягла висоти 62.1 ступнів Фаренгайта і була найвищою в дні 13 лютого за 51 років утримування рекордів погоди.

СІМ СИНІВ В УКРАЇНСЬКІЙ РОДИНІ ДІПІ

Ню Йорк. — Кораблем „Генерал М. Б. Стюарт", який привіз 1,300 скитальників з Европи, приїхала між ін. через Злучений Українсько Американський Допомоговий Комітет родина Васютів. Вона замітна тим, що Іван Васюта й його жінка Клара привезли зі собою сім синів, у віці: Юрко 2 роки, Богдан 3, Михайло 5, Мирон 10, Іван 14, Олекса 16, Степан 18. Так їх названо в картинах, які помістили у великих розмірах нюйорські газети, між ін. Ворлд-Телеґрам енд Сан і „Дейлі Мирор", подаючи при тому, що вони приїхали з України. Спонсором для родини є Михайло Дубас, касієр ЗУАДК з Филаделфії. Родину примістять на фармі у Вайт Плейнс, в Мериленді. Є ще один син в родині, який має 22 роки, одначе він переселився до Англії й не міг приїхати докупцо з батьками до Злучених Держав.

ФОРД ПРИЗНАЧУЄ МІЛЬЙОН НА „СВІТОВЕ БРАТЕРСТВО"

Ню Йорк. — „Форд Мотор Компані Фонд" призначив мільйон долярів для Краєвої Конференції Християн і Жидів на закупно й утримання нової постійної кватири коло місця при Першій Евеню, де находиться секретаріят Об'єднаних Націй. Новий дар це найбільший причинок до діяльности цієї організації, яка існує 21 років. Конференція вже згодила місце під ч. 328-338 при 46 вулиці. Там стоїть двоповерховий гараж, який почнуть перебудовувати на палату впродовж 30 днів. Вона буде готова за три місяці від початку будови. Перебудова й закупно коштуватимуть $800,000, а решта, тобто $200,000 вистачить на втримання будинку на яких 20 років. Будинок буде звісний під назвою „Головна Кватира Світового Братерства" і буде стояти напроти кватири Фундації Карнеґі для Міжнародного Миру. Разом ці дві організації будуть творити наймогутнішу американську силу, що працюватиме для миру в поправі відносин між людством.

В АМЕРИЦІ

● **З приводу викриття протекціоналізму** в урядовій Корпорації для Фінансової Реконструкції приходить до нового спору між президентом і Конґресом, який переводить слідство. Президент назначив нових п'ять директорів до цієї установи, а сенат заповідає спротив проти них.

● **Залізничий машиніст згинув** на льокомотиві потягу лінії Лакаванна, що переїздив через місто Джерзи Сіті. Потяг станув, коли звільнена була пружина, яку натискав небіжчик Джозеф Баррі підчас їзди і 600 подорожних не зазнало ніякої шкоди.

● **Хочуть продати будинок німецької амбасади** у Вашинґтоні. Одначе в Конґресі появилися голоси, щоб заборонити цю продаж і передати амбасаду урядові Західньої Німеччини.

● **Литовську програму заведено** при „Голосі Америки. Це перша програма поза Залізну Заслону для балтійських країн під Советами.

ПРАКТИКА З ПІДСТУПНИМ КОМУНІСТИЧНИМ ВОРОГОМ навчила аліянтських вояків осторожности. В своїх воєнних діях вони використовують кожну можливість прикриття, зменшуючи тим небезпеку і свої втрати.

Асамблея О. Н. відкинула советські обвинувачення проти Америки

Лейк Соксес, 14 лютого. Генеральна Асамблея сьогодні більшістю 51 голосів проти 5 відкинула советське обвинувачення, що Злучені Держави допустилися „аґресії" проти комуністичного Китаю, наказавши своїм воєнним кораблям боронити Формозу перед комуно-китайською інвазією, та здогадними налетами американських літаків на територію Манджурії. Советські обвинувачення піддержували тільки 5 советських сателітів. Від голосування над першою резолюцією в справі Формози здержались, Бурма, Індонезія і Югославія, а від голосування в справі Манджурії здержалася Югославія і Афґаністан. Відносно Манджурії, Советський Союз обвинувачував ЗДА, що їх літаки в більше ніж 1,000 випадках порушили манджурську територію та вбили „багато" китайських громадян. Американський представник в Генеральній Асамблеї, Ернест А. Ґросс, відповідаючи на советське обвинувачення, заявив, що „державою—і єдиною державою—яка контролює тисячі квадратних миль китайської території, не є Злучені Держави, але Советський Союз", та що советські обвинувачення проти Америки є „брехнею, одною великою брехнею та обчерненням". Індійський представник голосував проти советського обвинувачення, хоч заявив, що він піддержує комуно-китайські домагання до Формози, але в американській акції він не бачить жадної аґресії.

„ДИПЛОМАТИЧНА ОСТОРОГА ДЛЯ СОВЕТІВ ПЕРЕД „НОВОЮ КОРЕЄЮ"

Вашинґтон, 13 лютого. — Асистент секретаря стейту для Европейських справ, Джордж В. Перкінс, був сьогодні в Югославії; секретар повітряних сил, Томас К. Фінлеттер, був у Туреччині, а з ним теж і асистент секретаря стейту для справ Близького Сходу й Африки, Джордж В. МекҐі, як про це довідується Джан Рестон, дипломатичний кореспондент щоденника „Ню Йорк Таймс". Від себе додає він такі завваги:

Недавно уряд Злучених Держав перевів п'ять атомових вибухів у Неваді, а цього тижня велика частина Атлантійської Фльоти заїхала на Середземне море на маневри. Оці потягнення вказують, що Злучені Держави зайняті тепер дипломатичною офензивою, призначеною на осторогу для Совєтів і їх сателітів, щоб вони не важилися починати ще одної Кореї на Балкані, чи в іншій околиці земного ґльобу. Це все вказує, що Америка змінила свою тактику, якої вона вживала ще рік тому. У такий спосіб Америка хоче заявити Росії, що безкровні перемоги вже минулися. Тепер передумують над прилюдною осторогою для Болгарії, Румунії й Угорщини та Альбанії, що їхній наїзд на Югославію буде відбитий Західними потугами в належний спосіб. Говорять теж про безпосередню осторогу на адресу Советської Росії.

АМБАСАДОР ЗГОЛОШУЄТЬСЯ НА СВІДКА В СЛІДСТВІ

Ню Йорк. — Тут почнеться в березні слідство над розгалуженням злочину, з доручення Сенатського Слідчого Комітету Злочинів. З уваги, що в минулому були різні закиди на адресу толішнього посадника Вилйема О.Двайера, який тепер є американським амбасадором у Мексику, він добровільно зголосився на свідка підчас слідства. Правний дорадник сенатської комісії, Рудолф Галлі, запитаний, чи є яке підозріння проти О'Двайера, наче б він потурав злочинцям за час свого урядування, відповів, що нема ніякого. З Мексика Міста наспіли вісті, що амбасадор О'Двайер самий заявив охоту співдіяти з сенатською комісією і післав про це повідомлення до голови комісії, сен. Кіфовера.

СТУДЕНТИ ЄЙЛСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ ВІТАЮТЬ У.П.А.

ПІСЛЯ ДОПОВІДІ М. ЛЕБЕДЯ ПРО „УКРАЇНСЬКИЙ ВИЗВОЛЬНИЙ РУХ, ЯК ПЕРЕДНЮ СТОРОЖУ ПРОТИ СОВЄТСЬКОЇ ТИРАНІЇ".

Ню Гейвен, 14. лютого. — Біля триста студентів політичних наук і міжнародного права на Єйльському Університеті, зорганізовані в т. зв. Єйльському Політичному Союзі, бурхливими аплявзами ухвалили вчора резолюцію з привітом Українській Повстанській Армії, вислухавши одно-годинної доповіді Миколи Лебедя, секретаря закордонних справ Головної Української Визвольної Ради, про „Український визвольний Рух, як передню сторожу проти советської тиранії". Доповідь була влаштована заходами УККомітету, зокрема старанням Степана Скубика з Вашинґтону. Після доповіді, яку в англійській мові передав слухачам ред. Володимир Душник, відбулася ще майже півтора-годинна дискусія, в якій заторкувано різноманітні проблеми, зв'язані з українським визвольним рухом. Інтересно, що навіть приявні росіяни опісля ґратулювали доповідачеві, прохаючи його тільки, щоби радше користувався прикметниковими озаченнями „советський", замість „російський". Провідними думками доповіді було: Українська Повстанська Армія бореться за волю свого народу внутрі Советського Союзу, дарма, що вільний світ часто цю боротьбу промовчує, правдоподібно тому, щоб не „дразнити Совєтів". УПА бореться за волю і проти советської тиранії. Вона боролася проти націстів під час другої світової війни і продовжує боротьбу, як місце націстів зайняли комуністи. УПА бореться без будь-якої допомоги з боку вільного світу, але при повній піддержці українського та інших поневолених народів. Досі в боротьбі проти УПА Москва втратила около 35,000 своїх військ. Деякими конкретними фактами цю боротьбу відповідно схарактеризовано. Окрему увагу віддано підпольній Українській Церкві. В рядах УПА боряться теж інші національності, поневолені Совєтами. УПА вважає себе передньою сторожею вільного світу проти советської тиранії і такою вона по суті є, як це доказують факти. Після доповіді відбулося ще відповідне інтерв'ю на ці самі теми до преси і по радіо.

„СВІТОВИЙ АЛЬМАНАХ ПРО „БІЛЬШУ УКРАЇНСЬКУ МОВУ"

„Ди Ворлд Алманак" — одна з найбільш популярних і поширених „книг фактів", в своєму виданні на 1951-ший рік зараховує українську мову до „більших слов'янських мов" — зараз після російської. Відповідна рубрика в дослівному перекладі та з оригінальними підкресленнями звучить: „Словянські (мови) включають офіціяльну російську, яка належить до групи великоросійської; **українську**, більшу мову, з якою споріднена руська (в оригіналі: рутенська); словенську, сербську, хорватську, болгарську, чеську, словацьку, польську. — Балтійські мови включають литовську і лотишську". — Цим разом українську мову Альманах вважає як другу найбільшу слов'янську мову, тоді як в попередніх виданнях про неї ще взагалі не було згадки. Прогрес неабиякий.

● **1,455 студентів-чужинців записалися** на другий зимовий семестр в Колумбійському університеті в Ню Йорку. Найбільше є китайців, бо 235, потім ідуть канадійці, (142), гіндусів є 78, а замикають лісту французи й італійці (по 31 студентів).

НАСТУП ЧЕРВОНИХ В КОРЕЇ ПРИБИРАЄ НА СИЛІ

СТО-ТИСЯЧНА ОРДА ЧЕРВОНИХ ЗАГРОЖУЄ ЧІПЙОНҐ І ВОНДЖУ. — ІНТЕНЦІЇ НАСТУПУ НЕВІДОМІ.

Токіо, 14. лютого. — Сьогодні вранці китайські і північно-корейські комуністичні армії почали новий наступ на аліянтські сили на центральному секторі корейського фронту, пересуваючи головну силу наступу дещо на захід та загрожуючи безпосередньо містам Чіпйонґ і Вонджу. На Чіпйонґ ворог наступає з 3-х напрямків й користується всіми родами зброї. Є деякі познаки, що червоне командування знову використовує свою випробувану тактику концентрованого наступу на фронті та рівночасно інфільтрації на флангах. Збільшений напір 100-тисячних комуністичних орд відчувається теж на всіх інших секторах фронту. Сьогодні вранці наступ почався відкриттям сильного ворожого вогню на аліянтські позиції кілька миль на північ від Вонджу і поступово розгорівся на цілому фронті. Стверджується, що червоні почали атаку теж на західному секторі, на північний захід від Інчон. Червоним наступом аліянтське командування не було заскочене, навпаки, воно очікувало й навіть викликало його своїми тактичними атаками на Інчон і Сеул. Ген. Ріджвей, командант Восьмої Армії, ствердив, що комуністичний наступ є „дуже сильний", але відмовився означити його чисельно або висловити свою думку про його інтенції. Неофіціяльно подається, що сила комуністичних військ, які беруть участь в наступі, виносить три комуно-китайські дивізії і два північно-корейські корпуси, разом около 100,000 вояків. Бої на західному секторі обмежувалися головно до сильного артилерійського двобою. Стверджується, що так на заході, як і в центрі комуністи вводять в дію маси нових військ і зброї. Рівночасно аліянтська авіяція зголосила під час вчорашнього дня найсильніші і найбільш нищівні атаки на ворожі позиції та воєнні об'єкти на фронті і в запіллі, головно на ворожі конвої. Знищено разом з вантажем около 200 автомашин. Про оживлення боєвої акції повідомляється теж зі східного побережжя. — Бої продовжуються.

НЕМА НАДІЇ НА ШВИДКУ ПЕРЕМОГУ

Токіо, 14. лютого. Ген. Доґлес Мек Артур, головний командант військ О. Н. на Далекому Сході заявив сьогодні, що аліянтський наступ на Північну Корею поза 38-му паралелю не є тепер актуальний, як довго комуністичні війська, внаслідок комуно-китайської інтервенції, мають велику чисельну перевагу, та остеріг, що це було б помилково робити собі надії на швидку перемогу на підставі тактичних успіхів останнього аліянтського — „обмеженого наступу". Твердження ген. Мек Артура, видані у формальному повідомленні після його відвідин на фронті, зійшлися припадково з дипломатичною дискусією проблеми переходу 38-мої паралелі, штучного кордону між південною і північною частинами Кореї. З повідомлення ген. Мек Артура виходило б, що теперішньою ціллю аліянтських військ є вдержувати „рухомий фронт", практикуючи тактичні відступи і наступи, та — як це вже раніше ствердив ген. Ріджвей — винищувати якнайбільше ворога якнайменшим коштом, виводячи його постійно з рівноваги та гарматами і бомбами караючи його за аґресію.

КОМАНДАНТ ГОЛАНДСЬКИХ ВІЙСЬК В КОРЕЇ ЗГИНУВ В БОЮ

Токіо, 14. лютого. — Під час вуличних боїв в місті Гаенсонґ в центральній Кореї згинув минулого понеділка командант голандських експедиційних військ, полк М. П. А. ден Оуден. Командувані ним голандські частини здержували там комуно-китайський наступ, — щоб дати можність вихопитись зі загрози оточення двом американським відділам.

ЯПОНІЯ САМА БУДЕ ВІДПОВІДАЛА ЗА СВОЮ ДОЛЮ ПІСЛЯ ДОГОВОРУ

Токіо, 14. лютого. — Японський консервативний премієр Йошіда повідомив сьогодні парлямент, що „майже все", чого Японія могла сподіватися від мирового договору зі Заходом, було поставлене в тінь під час останніх розмов з Джаном Фостером Доллесом, та що Японія „в основі" сама буде відповідальна за свій господарський добробут та свою оборону після п'ятьох років окупації. Йошіда не скривав, що в перших розмовах з американським представником йому не пощастило добитися хочби тільки обіцянки на задоволення деяких японських територіяльних претенсій, повідомляючи рівночасно, що він та його уряд робитимуть заходи для дальшого полегшення окупаційної контролі ще перед підписанням договору. Доллес, — тимчасом, виїхав через Филипіни до Австралії, обговорюючи теж з цими країнами американський проєкт мирового договору з Японією.

● **Американська і британська воєнні фльоти** на Середземному морі закінчили дводенні воєнні вправи, найбільші від закінчення світової війни.

● **Жертвою нових снігових лявін** в Альпах впало впродовж останніх двох днів 21 туристів.

НАРАДИ АМЕРИКАНСЬКИХ ДИПЛОМАТІВ НА ОРІЄНТІ

Істамбул, 14 лютого. Сьогодні тут мають початися спільні наради американських дипломатичних представників з країн Близького Сходу, подібно як минулого тижня відбулися такі самі наради амбасадорів з під-советських країн. Предметом нарад, крім рутинової „виміни поглядів", будуть теж господарські, військові, політичні і соціяльні проблеми 13 близько-східних країн. Наради триватимуть цілий тиждень і в них візьме участь теж представник державного департаменту, асистент державного секретаря для Близького Сходу, Джордж С. МекҐі, що впродовж останніх двох днів побував в Анкарі та відбув розмови з турецьким урядом. Після тих розмов МекҐі виявив велике вдоволення з прогресу здійснювання в тій країні американської допомогової програми, як теж з переведеними вже там оборонними заходами.

В СВІТІ

● **Напередодні повішення** сімох засуджених на смерть німецьких воєнних злочинців, головно відповідальних за жорстокості і вбивства в гітлерівських таборах, американські власті в Ляндсберґу поробили всі заходи безпеки.

● **Західно-німецькі власті** звільнили заарештованих свого часу 18 західно-німецьких комуністичних лідерів, включно з трьома членами Бундестаґу.

● **Ген. Брайянт Мур,** недавній суперінтендент Військової Академії у Вест Пойнт, перебрав командування 9-го корпусу в Кореї.

● **В Об'єднаних Націях** перерішено, щоби чергова сесія Генеральної Асамблеї відбулася в Европі, правдоподібно в Парижі.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sunday, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$ 5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$ 2.75
В Джерзі Сіті і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$12.00	One year	$12.00
На пів року	$ 6.50	Six months	$ 6.50
На три місяці	$ 3.50	Three months	$ 3.50
Число з понеділка (з англійською частиною):		Monday's issue (the Ukrainian Weekly, English language supplement):	
На рік	$ 3.00	One year	$ 3.00
На пів року	$2.00	Six months	$ 2.00

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA". P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

СПЕРШУ ПОЛІТИЧНІ ЦІЛІ

Останні досвіди з атомовими бомбами в Неваді скріпили в американських стратегів переконання, що цей рід зброї відіграватиме в майбутній війні головну ролю. На думку тих стратегів ця зброя заважить теж і на остаточній перемозі.

Генсон В. Болдвин, військовий знавець часопису Ню Йорк Таймс, називає це „атомовою стратегією". Він не заперечує великої ролі, яку може відіграти атомова бомба в новій світовій війні, але вважає, що покладати завеликі надії на атомову бомбу в майбутній війні, є небезпечне з двох боків: політичного й військового. Він не сумнівається, що демократичні держави є в силі завдати Росії (про іншого аґресора він навіть не думає!) сильні удари, головно її індустрії. Проте, твердить Болдвин, не треба забувати, що атомова бомба є все таки тільки ще одним родом зброї, який теж має свої обмеження і не є ніякою гарантією перемоги у війні. Бо коли б Совєти рішились сьогодні напасти на Західну Европу, то ніякі атомові бомби не спинили б їх у поході, ані не можна б врятувати Югославію, якби Москва рішилась її загарбати, наприклад, з весною. До цього, додає Болдвин, атомові бомби не вдіють нічого партизанам, коли б такі появилися на тилах американських військ в Европі. Але найслабший бік „атомової стратегії" добачує він в тому, що вона думає тільки про виграну війну, не рахуючись рівночасно з потребою виграти теж і мир.

Відомо, що мир по Другій світовій війні програно, бо увага в цій війні була сконцентрована тільки на воєнну перемогу, а дуже мало на політичні цілі, за які та війна велася. Тут Болдвин приходить до найважнішої й найактуальнішої справи, стверджуючи, що вашінґтонський уряд не має ще й досі політичного пляну на випадок вибуху війни між Злученими Державами і Росією і її сателітами. „Стратегія війни" є, але „стратегії миру" ще не вироблено. Болдвин цілком слушно підкреслює, що спершу треба б виробити „стратегію миру" і завчасу проголосити, за який світ ведеться тепер боротьба. Без цього, по думці Болдвина, даремно була б пролита кров і в новій війні.

Болдвин, як військовий знавець, добре розуміє, якою великою силою є в руках Злучених Держав атомова бомба, та ще така сильна, якою вона себе мала виявити при останніх дослідах у Неваді. Але він переконаний, що і з тою сильною зброєю можна війну програти. Зате виграє Америка цілком певно й нову війну, якщо завчасу проголосить свою політичну програму.

До чого Америка змагає і за що воює, мусять почути в першу чергу народи поневолені Росією. Пролята в минулих двох світових війнах кров не дала волі, а тільки поширила і скріпила неволю. Справедливість і мир програли у тих війнах. Нова війна мусить дати запоруку, що проголошені політичні цілі будуть здійснені й неволя знищена. Тому теж цілий світ мусить знати уже тепер, або найпізніше з вибухом війни, до яких політичних цілей Америка та демократії змагають. — Зокрема це хоче і повинен знати і почути український нарід, який і досі бореться з найбільшим ворогом людства і без „атомової стратегії" і без „дивізій", про вагу яких тепер так багато говориться, але який вже занадто багато разів в історії падав жертвою обману і підступу.

„Соціялістичні перегони" на Словаччині

Красвий Комітет Визволення Словаччини, відкриваючи своє бюро у Вашинґтоні, видав комунікат до конґресменів із закликом підтримати словацькі підпольні сили, які діють на терені рідного краю в силі — 20,000 людей. Вони мають спроможність — сказано в комунікаті — „привезти до розкладу" тамошній комуністичний режим.

Комунікат цей згадує теж про один підпольний бій, в якому брала участь Українська Повстанська Армія. Бій покінчився поразкою комуністів. — При цій нагоді Комітет Визволення Словаччини стверджує, що словацькі підпольні сили є щодо сили і значення другі по українських, які борються проти комуністичної тиранії. Вони зайняли тайну смугу в Карпатах, звідки надіються розкидати по селах пропаґандивні листки літаками.

Вістка, передана Словацьким Бюром, багатомовна й багатонадійна, коли йдеться про розуміння положення, яке заіснувало на Підкарпатті. Недавно були повідомлення, що на Підкарпатській Україні Москва мобілізує свої сили до можливого нападу на Югославію. Отже, коли навіть серед такої комуністичної мобілізації є можлива якась повстанча протиакція в Карпатах, то це знак великої відпорности населення.

Для зрозуміння відносин, — серед яких приходиться словацькій, — а очевидно теж і українській — людності на Підкарпаттю організувати боєві відділи, пригадують знавці і спостерігачі найновіших подій цього закутка, що Словаччина це м'яке місце в совєтських воєнних плянах. Тамошнє населення, головно католики, належало не тільки за часів Габсбурґів, але й за Масарика до найзавзятіших консерватистів. Щоб притягнути Словаччину до совєтського воза, як Москва так і Прага мусять тепер перемагати селян майже поодиноко.

До цього вживають двох способів:

1. закладають промислові заводи і притягають людей зі сіл до міських осередків, щоб таким чином їх легше переробити на кумуністів; 2. заводять колгоспи, як зрештою це діється в інших рільничих країнах. У празькій економічній системі упромисловлення Словаччини має здавна першенство. На зібранні економічної секції Комуністичної партії в листопаді оголосив голова словацького відділу комуністичного плянування, д-р Юрій Бранік, що продукція важкої індустрії далеко перевищила сподівання, бо в 1950 р. була двічі більша ніж в 1948 р., хоч в цілій Чехословаччині вона недописала на два відсотки. Це вказує, з якою енергією переводять комуністи упромисловлення самої Словаччини в порівнянні з землями Чехії і Моравії.

Щодо колективізації селян, то 3. грудня м. року оприлюднив президент Ґотвалд, що відтепер Чехословаччина переводитиме колективізацію на великі розміри. Про саму Словаччину він ще сказав окремо: Нам треба приневолити малого й середного хлібороба спонукати перейти на соціялізм, отже до колективів, щоб „відмежуватися від куркулів". За три тижні ген. секретар комуністичної партії, Стефан Бастованскі чванився своїми колективізаційними осягами і наводив способи, яких він вживав для спонукання селян вступати в колгоспи, організовані на совєтський лад. Він називає таку систему „кооперативним рухом" і нараховує, що в лютім минулого року було в Словаччині 767 „сільських кооперативів" з 74,000 членами, а до листопаду зросло це число до 1,383 з 127,000 членами.

Одначе це не задоволило комуністичну владу і вона приступила до кооператив „вищого типу": Тобто зганяють усю худобу й інший статок, заорюють межі і вводять платню відповідно до „норми", як це сталося в Совєтах.

На біжучий рік Бастановскі заповів назначення партійних „управителів" для великих колгоспів, які будуть переводити колективізацію на такі великі розміри, яких досі не було. При цій нагоді Бастановскі заявив, що будуть введені книжки для записування роботи кожного робітника в колгоспах, щоб „навчити членів кооперативи" складати звіти зі своєї праці і знати, чи викінчено продукційні норми. Для спонуки вироблення норм управителі обіцюють фантастичні премії, які вони називають „соціялістичними перегонами".

Нічого дивного, що селянство Словаччини, відчувши на власній шкурі, що це є совєтські „норми" та „соціялістичні перегони", ризикує своїм життям, вступаючи в ряди „лісовиків" для боротьби проти тиранії, йдучи слідами своїх сусідів — українських селян.

Добро справи перемагає

Від деякого часу в українському внутрішньо-політичному житті знову спостерігається розвиток, який новими надіями на краще сповняє душу кожного українського патріота. Розвиток цей йде виразно в двох напрямках: з одного боку помітний вже не тільки на словах, але й на ділі зворот орієнтації української політичної еміґрації на те, що ми вже звикли називати Воюючою Україною, як з другого боку є очевидний прогрес в намаганнях довести до відповідного оформлення, чи краще — відповідно завершити оформлення єдиного репрезентаційного українського політичного центру у вільному світі.

Багатомовним під цим оглядом можна вважати передане в попередньому числі „Свободи" повідомлення про „УНРаду і визвольну боротьбу в Україні". З цього повідомлення довідуємося, що Виконний Орган УНРади в днях 30 і 31-го грудня „всебічно обговорював сучасне положення на Українських Землях та питання методів і шляхів утримування зв'язку з визвольно - революційними силами на Батьківщині", стверджуючи, що: 1. В Україні „діють тепер в підпіллі різні революційно - визвольні сили, зв'язані ідеологічно з тими чи іншими політичними групами, одні з яких входять, а деякі ні, до Української Національної Ради"; 2. Революційно - визвольний рух на Батьківщині „являє собою опору для визвольної акції українського Державного Центру, а революційно - підпольні формації на Батьківщині, зокрема УПА, можуть, у слушний час... відіграти рішальну ролю при відбудові української державности"; 3. Виконний Орган УНРади „підтвердив своє попереднє рішення віднестися до фракцій УНРади з пропозицією, щоб вони всебічно вияснили і устійнили умовини і практичні підстави, на яких може встановитися співвідношення поміж Державним Центром і УГВР".

Це багатомовне повідомлення і, крім цілого ряду інших справ, воно, хоч і між рядками, признає відомий і потверджений факт: політичним керівником визвольної боротьби в Україні є УГВР а його Закордонне Представництво має і вдержує з цею боротьбою головний зв'язок.

Навіть не знаючи всіх подробиць і детайлів, які попередили виявлені цим комунікатом рішення, можна без риску неточности твердити, що коли б таке становище було можливе хочби тільки два чи три роки тому, український визвольний фронт на батьківщині і на чужині був би сьогодні вже далеко більше зближений до одного моноліту, українцям було б заощадилося багато внутрішнього напсуття крови, а українська визвольна справа на міжнародному терені була б теж один крок дальше, ніж вона є сьогодні. Ствердження цього факту далеко не означає підсування чи скидування на будь-кого вини за припізнення такого процесу. Навпаки, найбільш правдоподібне, що тут взагалі жадної „вини" не було, а якщо була, то в більшій чи меншій мірі по боці всіх. Фактом бо є, що сьогодні і представники УНРади і УГВР говорять далеко виразнішою мовою, йдуть далеко більше собі назустріч і далеко правильніше підходять до суті справи, ніж це робили раніше.

Не можна обманювати себе думкою, що вже переможено всі труднощі, антагонізми і пересуди та що у внутрішньо-політичному українському життю настала ідилля, якої нам заздритиме ввесь світ. Навпаки, на шляху до повного впорядкування і повної консолідації українського визвольного фронту найдеться, можливо ще багато колод, своїх і чужих, але це вже справи не перерішить, щонайменше в це хочеться вірити. Бо з теперішнього стану справ можна заключати, що це вже не є тільки „проломання перших ледів", це вже не є тільки — „спроба", але виразне і — сподіємося — щире бажання дійти до такого стану, який можна б вважати останнім переглядом і вишикуванням до рішального бою.

В згаданому повідомленні Українського Інформаційного Бюра говориться теж про зустріч представників політичних угрупувань з представниками УГВР та про „виміну думок" про „можливості співпраці також з УГВР". Приявні на нараді висловлювалися за тим, — що „в інтересах репрезентації української державної справи на міжнародному форумі та для консолідації української визвольно-політичної акції, всі українські політичні сили повинні визнати єдиний законний уряд Державного Центру Української Народної Республіки, законодатним органом якого є нині УНРада і який єдиний має право репрезентувати Україну перед міжнародним світом та керувати цілістю української визвольної політики. Не може бути мови, щоб якийсь інший український політичний чи революційний осередок виступав в ролі українського уряду".

Наскільки ми зорієнтовані, таке ставлення справи, рівночасно з наведеними вгорі твердженнями про українсько-визвольну боротьбу на Батьківщині, як базу для політики Державного Центру, як теж про бажання всебічної допомоги тій боротьбі, може без сумніву стати плятформою для повного впорядкування українського політичного життя на еміґрації, що й було основною вимогою Воюючої України у відомому „Зверненні до усієї української еміґрації". На цій базі можна буде розробити і відповідні формально-технічні рямці співпраці і співдії. Ми теж переконані, що на такій плятформі можуть договоритися не тільки УНРада і ЗП УГВР, але теж і ті, чи краще — те угрупування, що досі було найбільш виключне у відношенні до інших. Велику правду виявив полк. А. Мельник, висловлюючи переконання, що „тягару української визвольної боротьби не понесе на своїх плечах ні один український політичний чинник" сам один, — але що „двигнути його зможе і двигне об'єднане в одне ціле українство" (А. Мельник: На порозі другого півсторіччя, — „Свобода", 22 січня). Подібні думки висловив теж в надрукованому раніше в „Свободі" своєму інтерв'ю член Президії УГВР та член Президії її Закордонного Представництва, о. д-р Іван Гриньох. (Український визвольний рух та еміґрація, „Свобода", 18. січня). Це є найсуттєвіше, це є принцип, якому мусять бути підпорядковані всі інші справи формального чи будь-якого іншого порядку. І тільки під цим кутом майбутня історія оцінюватиме вартість та вклад поодиноких груп і осіб в українську визвольну справу. Кожний компроміс в ім'я і для того принципу буде доказом політичної мудрости і рівночасно кваліфікацією на участь в державному будівництві. Український загал, після гірких досвідів недавнього минулого, буде з великим нетерпінням очікувати успішного завершення того процесу. З тим більшим нетерпінням і тугою його очікує скривавлена, але непокірна Батьківщина, — героїчна Воююча Україна.

Дитячі письменники при праці

Не зважаючи на відсутність сприятливої творчої атмосфери, на незавидні побутові й тяжкі видавничі умови, працівники української дитячої літератури на еміґрації взялися на нових місцях поселення за продовження розпочатого ще в Німеччині діла — виховати при допомозі рідного мистецтва молодого українського покоління поза Україною, при чому одним із наймогутніших засобів у цьому вихованні є рідна література для дітей і молоді, в якій поєднано мистецтво слова й ілюстративно-образотворче мистецтво.

Праця йде кількома шляхами. Перший, це організаційно оформити й відновити діяльність літературно-педагогічної установи Об'єднання Працівників Дитячої Літератури (ОПДЛ), яке постало ще на весну 1946 р. в Німеччині. Представництва чи окремі представники цієї установи діють уже в різних країнах поза Европою — в ЗДА, Канаді, Арґентіні, Австралії. Більшість працівників і членів правління ОПДЛ опинилась у ЗДА, куди й переїхав голова установи видавець, педагог і письменник Юрій Тищенко-Сірий. З його прибуттям намічається відбуття частинно кореспонденційним шляхом загального збору ОПДЛ, який вирішить низку важливих питань, зв'язаних з діяльністю установи.

Друге завдання — дати змогу українським мистцям слова й пензля проявити себе в низці мистецьких творів для української дітвори й молоді та не дати марнуватися мистецьким таланам.

Врешті третє й основне завдання — дати українській дітворі на еміґрації високовартісну під літературним, образотворчим, моральним і національно-виховним поглядом книжку, яка не лише зберегла б наше молоде покоління перед денаціоналізацією, але, яка виплекала б у нього активне національно-патріотичне почуття.

У зв'язку з тим виринула невідкладна потреба створити видавництво дитячої літератури. Не зважаючи на повний брак фондів, відсутність відповідної поліграфічної бази, розпорошення авторів та мистців-ілюстраторів, байдужність громадянства і багато інших перешкод, ОПДЛ започаткувало в Торонто (Канада) періодичне видавання книжок для дітей і юнацтва під назвою „Євшан-Зілля", яке досі видало вже три випуски, що стрінулися з прихильною оцінкою критики й юних читачів.

Видавництво сподівається випустити в світ дальші книжечки, бо українські дитячі письменники, не зважаючи на важкі життєві умови, не кидають творчої праці.

Сеньйорка нашої дитячої літератури Олена Цегельська закінчила збірку легенд про Христа, письменник Леонід Полтава зладив переклади з К. Чуковського і написав віршове оповідання „Моя майстерня". Ілюстрації до тих творів ладить графік Ю. Кульчицький і малярка І. Винників. З раніших творів автор має збірку „Лебеді" ілюстровану М. Григорієвим і нагороджену на літературному конкурсі ОПДЛ. Відомий своїми оповіданнями з молодечих років Т. Шевченка і І. Франка Володимир Барагура приготовив до друку збірку історичних і біографічних оповідань та працює над більшим твором для дітей п. н. „Калиновий міст". О. Данський пише оповідання для дітей на тлі боротьби УПА. Збірку поезій викінчує О. Стефанович, поезії пишуть О. Лятуринська, Ганна Черінь, І. Наріжна. Р. Завадович віддав до друку ілюстровану М. Михалевичем казку-поему з часів окупації України

(Закінчення на стор. 3-тій)

Петро Пеків.

ПАРТИЗАН

2

Через три тижні я вже видужав і ґестапо почало допит „великого птаха". Язику, себто мені, поставлено низку запитань: про склад партизанських загонів, кількість, місце розположення, озброєння, розвідку, зв'язкових, конспіративні приміщення та інше. „Язик" мовчав. Після погроз, які нічого німцям не дали, до мене були пристосовані „найбільш гуманні" методи допиту, до яких, як відомо, дуже здібні були ґестаповці.

Ти собі уявляєш ті методи, але й вони на ніщо не здались.

„Grosser Vogel" — не розговорився.

„Мовчиш, — як „Fisch" — закричав ґестаповець. „Добре, швидко замовкнеш навіки"

Через декілька днів мене сповістили, що я буду розстріляний і я почав чекати розстрілу.

„Так, так, Федоре, перебив я йому, а на львівських афішних стовпах з'явилися плякати ґестапо про партизан, де під черговим нумером 85 було твоє прізвище й ім'я.

„Стецюк Федір, 27-ми років, бандит, українець, за напад на військовий транспорт та постачання зброї українським бандитам, присуджений на кару смерти через розстріл".

Я читав цей плякат і серце роздиралося від болю за тебе дорогий Федоре. Вас, силу і волю нашого народу, гурток ґестапівських дегенератів ще наважався заплямувати назвою „бандитів".

У самому низу плякату великими буквами з підкресленням товстою рисою було: „Вирок виконано".

Це значить ,що ти, Федір, був розстріляний.

„Це значить, що я був розстріляний" — як луна відповів Федір — дуже сумно і серйозно.

„Та тепер ти сидиш коло мене живий".

„Так, тепер сиджу коло тебе живий" — відповів Федір і кивнув головою, мабуть для більшого ствердження правди.

„Слухай далі. Розстрілу я чекав 30 діб. Це 30 ночей чекання кінця, 30 ночей прощання з лісовими друзями, близькими та життям.

Що переживає чекаючий розстрілу, його звернення до Бога, батька всіх страждучих, відчуття світу та вічности, все те, що є в його серці і думках під час, коли він балансує на грані життя і смерти, — це дуже інтимно... і я тобі не зможу тепер розповісти...

Наприкінці прийшла ніч, якої ніколи не забуду.

У коридорі в'язниці піднявся галас, тупотіння великої кількости ніг, вигуки команди, брязкіт зброї. Ясно, що сьогодня буде операція виконання смертних вироків — тому в тюрму нагнали есесовців.

Це напевно сьогодня моя остання ніч.

Прощайте мої боєві друзі — боріться без мене. Родичі, близькі, прощайте всі — йду умирати!"

Шлях туди.

Брязкало залізо, грюкали та рипіли двері камер. Грубі голоси викликали засуджених. Крики їх, стогін, мабуть їх били, — все змішалось в дику симфонію звуків.

— Стецюк Федір, виходь! — заревів вартовий, відчиняючи навстіж двері камери.

Я почав одягати плащ та шапку. Голова есесовця просунулася до камери.

— Чому одягаєшся — перестудитися боїшся? — глузливо кинув він і додав суворо: — „Шнель"!!!

— Нема куди поспішати — хотілося відповісти, але... Востаннє оглянув камеру, міцно потис протягнені до мене руки в'язнів та й вийшов до коридору, просякнений їх гарячим співчуттям.

— У коридорі десь біля п'ятдесять засуджених стояло під стіною парами. Коло другої стіни солдати з рушницями напоготові.

— Вперед — скомандував офіцер, і сумна процесія рушила. Все це були наші люди-українці, селяни — старі і молоді. Їх заарештовано як підозрілих у недоброзичливости до німців. Обвинувачення не таке вже й виразне, але вирок „До розстрілу" — був абсолютно виразний. Серед них було декілька жінок та четверо наших „з лісу", захоплених пораненими.

Процесія рушила дуже повільно, у тиші, яку чомусь старанно ми додержували. На сходах не всі жінки могли йти, — дві впали в гістеричних судорогах. Крики нещасних, посилені луною, різали, шматували серце.

Солдати їх схопили за руки й ноги і вони тремтіли, як поранені пташки, у слабому спротив. Їх понесли...

Ми, лісовики, йшли в кінці процесії. Ми йшли на смерть за нашу Ідею, на загибель — за правду, і Бог страждучих та приречених був з нами. Ми відчували Його поміч, і сама безвихідність, безнадійність, розлука з життям — стали менш значними. Я не скажу, що життя та смерть стали байдужими, — ні, але в світлі нового пізнання речей, в світлі, що прийшло з далеких глибин страждаючого Я, зменшилася вартість життя, а разом і смертна мука. Жах смерти послабшав, не дивлячись на могутню силу збудженого інстинкту до життя. Тіло, як сума живих клітин, не хотіло вмирати. Воно мало свою волю до життя, але душа бачила тепер його в іншому змісті, різностороннім і глибшім. Вічні антиподи — Життя та Смерть не були так абсолютно роз'єднані, непримиренно протилежні. Навпаки, життя і смерть з'єдналися несподівано мостом справжнього космічного, єдиного життя, єдиного „битія", яке було і в смерті. Завіса, що вкриває тайну буття, трохи відкрилася, та спокій міжзоряних просторів, вливаючись в душу, спиняв її хвилювання. Моє Я досить відчувало те, що є понад Життям і Смертю. Цього не висловиш, може музика здатна це почуття передати.

Бачиш — я не все інтимне пропускаю. Трошки прориваеться. Колись я ще докладно розповім тобі про тайну страждання, про щастя наближення через його до Творця світу...

Отже — сумний похід рушав по сходах в'язниці, ледве освітлений, і здавався мені рухом понівечених людських тіл у вузьких і темних підземних проходах Дантового пекла. Ще здавалося мені, що женуть нас до царства Люципера, де змете нас диявольська сила з обриву гори вниз, в чорне провалля, на ледве помітні в страшній глибині гострі зуби зледенілих скель. Але в душі була віра, що падіння те не є справжнє, воно як у сні, воно не є кінець життя, — лише його зміна. Ми прокинемося „там", та ще і довідаємося про велике нове, і цікаве.

Коридор та сходи ми пройшли, — і перед нами подвір'я в темряві. Далека баня синьо-чорного неба над нами. В ній, здавалося мені, маленькі дірки, через які пробивається гостре світло — яскраве, блискуче. Може туди — у безодню простору і часу, ми швидко підемо — до світу небесного і світла, що там, за банею.

Річна нарада „Самопомочі"

Загальний З'їзд „Самопомочі" відбудеться з початком 1952 року. Зате відбулася, згідно з вимогами статуту, в днях 3 і 4 лютого у Филаделфії річна нарада представників відділів „Самопомочі" при участи запрошених делегатів громадських організацій.

На нараду явилися представники відділів стейтів Ню Йорк, Ню Джерзі, Пенсилвенія й Огайо та делегати НТШ, ЗУАДК, Українського Католицького Комітету для Скитальців, Союзу Українок Америки, Об'єднання Українських Ветеринарних Лікарів, Літературно-мистецького Клюбу в Филаделфії та Учительської Громади.

Перший день наради був присвячений звітуванні й дискусії над звітами, зате другого дня нарад займалися делегати загальнішими питаннями, а то взаємовідносинами поміж новою іміграцією й давніше тут осілими українцями та переселенчими питаннями.

Наради проводила Президія Гол. Управи. У вступному слові дав голова „Самопомочі" Юліян Ревай короткий нарис світової ситуації та на тому тлі боротьбу українського народу і ролю української іміграції в цій боротьбі. Присутні вшанували повстанням з місць і мовчанкою пам'ять впавшого в бою сл. п. ген. Тараса Чупринки. В дальшому зупинився голова над взаємовідносинами „Самопомочі" з іншими громадськими організаціями. До ведення протоколів покликав голова п. В. Лесняка (Акрон) і п. Я. Гавура (Джерзі Сити).

Секретар Гол. Управи д-р Ю. Фединський подав огляд праці „Самопомочі" в 1950 році. На кінець грудня 1950 „Самопоміч" нараховувала 3450 членів згуртованих в 16 відділах на терені ЗДА. З більших починів Гол. Управи згадав участь делегатів „Самопомочі" в 5 Конгресі у справах громадянства у Вашингтоні в травні 1950, видавання власного пресового органу „Новий Світ" заходи в справі житлового будівництва в Ню Йорку та в справі легалізації кредитової кооперативи. В більшості відділів зразково наладнана постійна допомога новоприбуваючим шляхом підшукання праці й помешкань. Відділи „Самопомочі" придбали й виповнили понад дві тисячі ашурансів для скитальців з Европи. Двократно переведена збірка для скитальців в Европі дала 688 долярів, не рахуючи сум зібраних і вплачених відділами безпосередньо іншим допомоговим організаціям. В культурно-освітній ділянці організація може похвалитися кількома десятками імпрез влаштованих відділами. Крім того присвятила Гол. Управа увагу питанню навчання української мови й предметів українознавства в існуючих у ЗДА парохіяльних українських школах.

Фінансовий референт „Самопомочі" адв. Р. Гуглевич запізнав присутніх зі станом фінансів. Відділи вив'язуються задовільно зі своїх обов'язків та відпроваджують щомісячно до Централі четвертину доходів з членських вкладок і з імпрез. „Самопоміч" допомагає іншим організаціям, але не одержує жодної матеріяльної допомоги з боку інших організацій.

З черги прийшли до слова представники відділів: проф. М. Лисогір (Ню Йорк), Т. Кульчицький (Нюарк), С. Микита (Честер), М. Пінковський (Елізабет), інж. Р. Ракочий (Коговз), Р. Лисняк (Акрон), д-р О. Голінатий (Филаделфія) Я. Гавур (Джерзі Сити). Більшість незаступлених особисто відділів прислали писемні звідомлення. В живій і дуже ділові дискусії порушено питання завдань і цілей „Самопомочі" в початках, тепер і в майбутньому, підкреслюючи успіхи й недоліки, обговорювано справу „Нового Світу", заторкнено фінансові питання, обговорено основніше шкільне питання, питання навчальних сил, необхідність видати підручники української мови.

Широка дискусія на тему взаємовідносин поміж старою й новою іміграцією розвинулася після вислухання основно опрацьованого реферату ред. Василя Мудрого на цю тему. Доповідач перейшов коротко історію української іміграції до Америки, окремі етапи цієї іміграції з підкресленням характеристичних рисів кожного етапу, начеркнув які досягнення й заслуги мали прибулі до Америки до першої світової вуйни інтелігенти, згадав про наскрізь позитивну також з національної точки погляду ролю церкви в цьому часі. Дальше зупинився доповідач коротко над новими силами, що прибули до Америки після першої світової війни. Вкінці перейшов до докладнішої аналізи найновішої іміграційної хвилі — до скитальців разом з усіма їх додатними, але подекуди й негативними ціхами. Свою доповідь закінчив ред. Мудрий ствердженням, що нова іміграція не сміє засклеплюватися в своєму гетті, а навпаки повинна своїм тактом і вмілістю співжиття потягати за собою всіх. Висновки цієї доповіді увійшли до резолюцій ухвалених нарадою.

Слід ствердити, що це вперше дискутовано публично питання співжиття і співпраці старих і нових імігрантів. Дискутанти стверджували згідно, що в питанні співжиття не переможе тут ні стара ні нова іміграція і що питання взагалі не зводиться до того, хто мав би перемагати, чи хто переможе. Навпаки мусять витворитися нові форми громадського життя в Америці, в яких саме життя викине за борт все те, що некорисне й негативне в старих і нових, а з добрих прикмет витворить синтезу, гармонійний акорд.

Останньою точкою нарад були переселенчі справи. Після реферату д-ра В. Вереша, дали цінні доповнення й пояснення представники обидвох переселенчих Комітетів. Дир. Блавацький говорив від ЗУАДК, а проф. Вайда від Католицького Комітету в Стемфорді. Крім короткого з'ясування великих досягнень обидвох комітетів, які не були б такими великими без послідовної й активної підтримки всіх наших відділів у підшукуванню спонзорів і виповнюванню ашурансів, почули присутні про можливості спроваджування скитальців також з Бельгії, Франції, а навіть з Тунісу й Венезуелі. Багато уваги присвятила нарада питанню залишенців в Европі та питанню способів несення їм постійної допомоги. Вкінці застановлялися присутні також над долею тих новоприбулих, які попадають в руки несумлінних фармерів і якими ЗУАДК не може зайнятися, занятий всецільо переселенчою акцією.

В загальному треба визнати цілий перебіг наради, як і її висліди дуже позитивною подією в громадському житті українців в Америці, подією яка може причинитися до спрямування цього життя на правильні рейки.

Дитячі письменники при праці

(Закінчення зі стор. 2-гої).

німцями. Збірка оповідань мають М. Головінська, Г. Білецька, збірку казок та легенд про Христа І. Шугай, оповідання й вірші В. Радзикевич, Д. Дуб, М. Петрів, І. Винницька, Г. Лащенко.

В плянах В-ва є випуск Дитячої Енциклопедії та Хрестоматії Дитячої Літератури та цілої низки теоретично-наукових праць з проблематики дитячої літератури.

В теці ОПДЛ є готові до друку праці проф. Г. Ващенка, спогади Д. Дорошенка, статті Ю. Тищенка, Б. Гошовського, праця про ілюстрацію дитячої книги мистця Б. Стебельського, бібліографічні зведення В. Міяковського, Р. Завадовича, переклади чужих авторів. Над історією нової дитячої літератури працюють В. Радзикевич і Б. Гошовський. Матеріяли про італійську дитячу літературу готує Є. Онацький. Деякі українські твори дитячої літератури вислано для перекладу на італійську мову проф. Л. Саловіні в Римі, а українські мистецькі кола цікавляться особливо графіками для дітей О. Судомори. Не витрачає ОПДЛ з ока й шкільної лектури й посібників для дітвори й молоді.

Ось конкретні завдання й пляни ОПДЛ та письменників, і мистців, згуртованих довкола цієї установи. Щоб вони стали реальною дійсністю ОПДЛ мусить мати підтримку усього українського громадянства, зокрема батьків. Працівники дитячої літератури своєю жертвенною й безінтересовною працею для добра української дітвори й молоді кидають виклик громадянству. Постава цього громадянства буде своєрідним плебісцитом, який рішить про дальшу долю В-ва, а одночасно вирішить і основне питання про національно-духовий зміст нашого молодого покоління поза межами України.

Конкретно ОПДЛ і його В-во „Євшан-зілля" вимагають від батьків небагато — масового розповсюдження дитячої книжки шляхом передплати дитячих видань. Адреса В-ва: „Yevshan-Zilla" 217 Dalhousie Str., Toronto, Ont. Canada, або представника на ЗДА: Wolodymyr Barahura, 730 E. 9 Str., Apt. 21, New York City.

В. Б.

ЩЕ В СПРАВІ КАЛЕНДАРЯ У. Н. С.

Адміністрація „Свободи" знову прохає усіх тих, які одержали кілька примірників Календаря У. Н. С. на 1951-ий рік та які з будь-яких причин не могли чи не можуть їх розпродати, щоб вони звернули нерозпродані примірники, по можності якнайшвидше. Адміністрація має ще цілий ряд невиконаних замовлень і було б загальною шкодою, якщо б ця книга не була належно використана.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

НЮ ГЕЙВЕН, КОНН

Збори Тов. ім. През. о. Волошина, 414 від. У.Н.Союзу

Товариство ім. През. о. Волошина, відділ 414 У.Н.Союзу, відбув свої звичайні загальні збори дня 24 грудня 1950. Зборами проводив п. І. Голубович, а секретарював п. В. Небелюк. Із звіту предсідника п. І. Голубовича, секретарки п. Галини Брезіцької та скарбнички п. А. Гвіздь, довідалися присутні, що у діловому році принято 112 нових членів, а фонди відділу збільшилися на $161. Зібрані вкладки відділ своєчасно відсилав до Централі. Відділ приходив теж із фінансовою поміччю своїм членам. Крім того відділ, згідно з постановою останніх зборів, уділив опроцентованої позички двом членам з новоприбувших на улаштування. Обидві позички, у визначеним реченці, всецільо сплачені.

Відділові вдалось вкінці придбати домівку на кожномісячні сходини, які будуть відбуватися кожного місяця, другої неділі, о год. 3. пополудні, при Парк вул. ч. 123. Впродовж 12-літнього існування відділ приєднав 305 членів та придбав майна готівкою на суму $721.

У біжучому році відділ доложить всіх старань, щоб приєднати нових членів та розбудувати агенди у напрямі допомоги та громадським. За своєчасне стягання вкладок та їх відсилання, взірцеве книговодство відділу, належиться признання секретареві п. Галині Брезіцькій.

Загальні збори зобов'язали нововибрану управу вплатити вкладку до У.К.К., Народний Фонд, у сумі $25 за 1950 рік та своєчасно вплатити даток за 1951 рік, зложити даток на місцеву „Рідну Школу" у сумі $10 та закупити Енциклопедію Українознавства, яка видається Н.Т.Ш.

Рівночасно збори уповажнили управу зложити даток на будову, зглядно набуття „Народного Дому" у Ню Гейвен, при чім висоту датку управа визначить сама.

Збори візвали нововибрану управу, щоб у біжучому році улаштувала кілька розривкових підприємств, що причиняться до спопуляризування Укр. Н. Союзу, зблизить товарисько членів та придбає фондів відділові.

Учасник

АВТОРСЬКИЙ ВЕЧІР Р. КУПЧИНСЬКОГО В Л. М. КЛЮБІ НА ДРУГИЙ ТИЖДЕНЬ

З Літературно - Мистецького Клюбу повідомляють, що вже від деякого часу очікуваний авторський вечір Романа Купчинського відбудеться на другу п'ятницю, дня 23-го лютого, в год. 7:30 ввечорі в приміщеннях Клюбу при 149 2-га евеню. Цей п'ятниці звичайний літературно-мистецький вечір в Клюбі відпадає з огляду на те, що заля буде зайнята нарадами ОДУМ.

РАДІОПРОГРАМИ ВІДДІЛУ УКК В ЮТИЦІ

Відділ УККомітету З Ютики повідомляє, що радіостанція WIBX відмовилася передавати заповіджені українські радіопрограми і тому ці програми передаватимуться кожної суботи від год. 7:30 до 8:00 ввечорі через місцеву станцію WGAT на хвилі 1310 метрів.

ПРЕСА ПРО ПРОФ. ПРИДАТКЕВИЧА

Морей, у стейті Кентокі. — Щоденник „Морей Демократ" з 8 лютого помістив довшу статтю про „Компліменті Вищого Калібру" який дістав проф. Роман Придаткевич від славного диригента Леопольда Стоковського, коли п. Придаткевич з своєю дочкою Ганною був приявним на його концерті в Денвер, Колорадо.

Придаткевич давав свій концерт в Денвер 30 січня, з якого прихильні критичні завваги помістили тамошні часописи, а після концерту улаштувала йому й його дочці гостину пані Лоренс К. Филипс, яка приїхала спеціяльно на той день з Каліфорнії. Обоє Придаткевичі приїхали літаком на цю гостину.

„САМОПОМІЧ" — ВІДДІЛ В НЮ ЙОРКУ

I.

В НЕДІЛЮ, 18. ЛЮТОГО 1951, О 3-ій ГОД. ПОПОЛ.

в салі УКРАЇНСЬКОГО ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКОГО КЛЮБУ 149 — 2-га Евеня (між 9 і 10 вул.) в Ню Йорку, Н. Й.

відбудеться виклад д-ра Ю. ФЕДИНСЬКОГО на тему:

„НОВІ ПОСТАНОВИ ПРО ЦЕРКОВНЕ ПОДРУЖЖЯ"

Вступ вільний. Гостям раді.

II.

Рівночасно повідомляємо членів Відділу, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ВІДДІЛУ

—: відбудуться :—

В НЕДІЛЮ, 25. ЛЮТОГО 1951.

Про час і місце Зборів членів Відділу буде окремо повідомлено.

В Ню Йорку, 10. лютого 1951.

ЗА УПРАВУ ВІДДІЛУ:

Проф. М. Лисогір, м-голова. Проф. І. Дубинець, секретар.

„КОМІТЕТ ЧЛЕНІВ ПРИХИЛЬНИКІВ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ" — В НЮ ЙОРКУ

— влаштовує —

В СУБОТУ, 24. ЛЮТОГО (SATURDAY, FEBRUARY 24) 1951

ВЕЛИКІ ВЕЧЕРНИЦІ

В РЕПРЕЗЕНТАТИВНІЙ ЗАЛІ "Y.M.C.A."

при 235 West 23rd Street, New York City

Початок в год. 8:30 ввечорі. Вхід на залю $1.50.

Музика В. Осередчука.

Добірний буфет у заряді Вп. Пань Комітетових.

Управа „Комітету" запрошує на ці вечерниці Вельмишановних Громадян Ню Йорку й околиці.

УКРАЇНСЬКИЙ ЗОЛОТИЙ ХРЕСТ У НЮ ЙОРКУ

—: влаштовує :—

СВЯТОЧНІ СХОДИНИ

— в честь —

ЖІНОК ГЕРОЇНЬ

В НЕДІЛЮ, 18. ЛЮТОГО 1951

У ВЛАСНІЙ САЛІ ПРИ 20 СТ. МАРКС ПЛ. (8-ма ВУЛ.)

Початок година 7-ма ввечорі.

Панахида відправиться в обох українських церквах надолині міста в Ню Йорку.

В ПРОГРАМІ: п. Марія Донцов: Спомини про О. Басараб.

д-р Галина Лащенко: Реферат про Українських Жінок Героїнь.

Цього року, як і попередніх, Український Золотий Хрест у Ню Йорку вшанує память героїні-мучениці Ольги Басараб та інших жінок-героїнь. Нехай же і цього року свідоме й патріотичне громадянство, а головно жіноцтво, засвідчить пошану до тих жінок, що зложили своє дороге життя на вівтарі Батьківщини та хай докажуть, що вміють дорожити традицією та іхню працю.

Управа У.З.Х. ч. 1 в Ню Йорку.

УВАГА! ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ.! УВАГА!

ОРГ. ОБОРОНИ ЧОТИРЬОХ СВОБІД УКРАЇНИ, Інк., 12-ий Відділ в Джерзі Сиі

—: влаштовує :—

В СУБОТУ, 17. ЛЮТОГО 1951

(SATURDAY, FEBRUARY 17, 1951)

ВЕЛИКУ ЗАБАВУ

В САЛІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ, при 181-183 Fleet Street, Jersey City, N. J.

Початок о год. 7. ввечорі. Вступ: $1.00

До танцю приграватиме першорядна орхестра

БОСОГО - ГІРНЯКА

Добірний буфет у власному заряді.

Отсим запрошуємо все українське громадянство про численну участь, де буде нагода культурно та весело провести цей вечір.

Управа Відділу.

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБОРОНИ ЧОТИРЬОХ СВОБІД УКРАЇНИ, Інк., 2-гий ВІДДІЛ У НЮ ЙОРКУ.

НОВІДОМЛЕННЯ

2-гий Відділ ООЧСУ в Ню Йорку повідомляє своїх членів і громадянство, що

В СУБОТУ, ДНЯ 17. ЛЮТОГО Ц. Р.

В ДОМІВЦІ ООЧСУ при 128 — 2-га ЕВЕ., НЮ ЙОРК

—: відбудеться :—

РЕФЕРАТ п. ред. БОГДАНА КРАВЦІВА

— на тему —

„РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКОЇ САМОСТІЙНИЦЬКО-ДЕРЖАВНИЦЬКОЇ ДУМКИ В 1920—30 PP.

в рямцях циклю рефератів

„РОЗВІЙ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНИЦЬКОЇ ДУМКИ В XIX-му та XX-му ст. ст.

Початок в год. 7-мій ввечорі.

Управа ООЧСУ, 2-гий Відділ у Ню Йорку.

УВАГА! — ДІТРОЙТ І ОКОЛИЦЯ!

УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ХОР „ДУМКА" під управою ІВАНА АТАМАНЦЯ

—: улаштовує :—

ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ

В АВДИТОРІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ при Мартін і Мішіґен

В НЕДІЛЮ, 18. ЛЮТОГО 1951

о год. 2:30 пополудні

Програма концерту складається з нового репертуару мішаного хору та сольових співів.

Українці міста Дітройт і околиці: — Український Національний Хор „ДУМКА" розпочав 25-ліття своєї мозольної праці концертом у Віндзор, Канада, щоби помогти Українським Канадійським Ветеранам сплачувати домівку, яку вони закупили недавно. У. Н. Х. „ДУМКА" робив те саме протягом 24-ох років для усіх українських національних організацій в Дітройт і поза Дітройтом та в Канаді, а попри повище, ніс українську пісню і культуру поміж чужинців через радіо, як „Година Форда", та співаючи в театрах, як: „Мішіґен", „Факс", „Юнайтед Артістс", „Масонік Темпел", „Арт Мюзіюм" і багато інших. Все працював для всіх, лише для себе нестало часу... І зараз хор „ДУМКА" співає концерт на найбільш пекучі українські потреби і сподівається, що всі організації та товариства здержаться зі своїми підприємствами, а їх члени в той день масово заповнять простору авдиторію Українського Народного Дому при Мартін і Мішіґен.

Комітет.

У глибокому смутку ділимося жорстокою вісткою з членами Українського Пласту, зі всіми Борцями за волю нашого народу і з усім українським громадянством, що наш член і найкращий друг, пластун сеніор

ОЛЕКСА ГАСИН-ЛИЦАР

Полковник і Начальник Головного Штабу Української Повстанської Армії

вірний пластовим приреченням і присязі зложеній на стрілецьких могилах на горі Маківці, виконуючи найвищу службу для Батьківщини, поляг на полі слави у нерівному бою з червоним наїзником на вулицях Львова

В ДНІ 31. СІЧНЯ 1949 Р. НА 41-ому РОЦІ ЖИТТЯ.

Память полк. Гасина-Лицаря, незламного і передового борця за волю України, залишиться вічно живою у всього народу, а молодеча, гаряча кров Його, що обагрила брук Княжої Столиці-Львова, кликатиме найголоснішим протестом проти жорстокого окупанта землі української та завжди свідкуватиме про незламність її синів в поході до волі і власної держави.

ПАНАХИДА

за упокій душі Його відбудеться

В НЕДІЛЮ, 18-го ЛЮТНЯ 1951 Р.

після великої Служби Божої (приблизно о год. 12. в пол.) В УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИЦЬКИХ ЦЕРКВАХ В НЮ ЙОРКУ, ШІКАГО, КЛІВЛЕНДІ, ДІТРОЙТІ, ТОРОНТІ, ВІННІПЕГУ, ОТАВІ І МЮНХЕНІ (Німеччина).

Після Панахиди (приблизно о год. 12:30 в пол.) відбудуться в ГАЛІ ЦЕРКВИ СВ. ЮРІЯ в Ню Йорку при вул. Шостій

ЖАЛІБНІ СХОДИНИ

присвячені памяті незламного борця Олекси Гасина-Лицаря та познайомленні громадянства з Його життям, працею та боротьбою за Україну в рядах і в проводі героїчної УПА.

ЗАГІН ЧЕРВОНА КАЛИНА

5. КУРІНЬ УЛАДУ ПЛАСТУНІВ СЕНІОРІВ

МІСЯЦЬ ЛЮТИЙ — ОСТАННІЙ ЧАС СПЛАТИ НАЦІОНАЛЬНОГО ДАТКУ ЗА РІК 1950.

КОЖНИЙ МАЄ ВИКОНАТИ СВІЙ ОБОВЯЗОК!

Заманіфестуйте свою участь у визвольних змаганнях УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ!

ПОДБАЙТЕ, ЩОБ ВАШЕ ІМЯ БУЛО ЗАПИСАНО МІЖ ПЛАТНИКАМИ-ЖЕРТВОДАВЦЯМИ В ПЕРШІМ ЗВІДОМЛЕННІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ФОНДУ ЗА РІК 1950.

Національний Даток за рік 1950 посилайте:

UKRAINIAN CONGRESS COMMITTEE OF AMERICA
P. O. Box 721, Church St. Sta., New York 7, N. Y.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

БАЛТИМОР, МД.

Піддержуймо Пласт

Сьогоднішнє існування нашого Пласту у Балтимор датується з хвилини, коли рік тому три молоді пластункискитальки Ліда, Оля і Християна незнані собі передше стрінулись і основували гурток пластунок. Побіч повстав гурток пластунів. З перших днів почалася тиха, організаційна праця. Початки серед важких особистих відносин у новому середовищі були тяжкі, однак нічого не змогло погасити запал молодих умів. За глибокий лишився у їхній пам'яті спомин про чар недавнього пластового життя у Німеччині мимо усієї сіроти їхньої там скитальської долі; у їхніх серцях горів вогонь молодого завзяття, а очі мріяли про нові табори тут на новій землі. На сходинах по приватних домах чи в домівці Укр. Клюбу йшла жива виміна думок і снувались пляни праці. Свої рідні пластунки і пластуни у одностроях стали скоро знаними в українському Балтимор. Їхня праця ще більше посилилась з хвилиною приїзду зі скитальщини нової станичної — скм. Н. Мриц. Сьогодні у пластовій станиці Балтимор працюють гурток старших юначок під проводом скм. — станичної, гурток молодих юначок під проводом ст. пластунки Ліди Хмілевської і гурток тих найменших — новиків, душею якого є вміла ст. пластунка Оля Хархаліс. Гурток юнаків очолює дбайливо ст пластун Цісик. — Пласт скоро включився у ширше українське життя. У останному році кожне національне свято у Балтимор позначилось активною участю пластунок і пластунів. Останньою своєю рівночасною участю у панахиді за сл. п. ген. Чупринку-Шухевича в обох наших — католицькій і православній — церквах пласт. станиця Балтимор підчеркнула ще раз свою вірність ідеї всеукраїнської єдности.

Здана з першого дня лиш на свої сили пласт. станиця Балтимор не упала. І якщо засади послуху і згоди і надалі вітамарно. А обставини та інше середовище чи і не висувають перед Пластом преважний обов'язок — збереження молоді і виховання найменших — для України! Коли зайдете на „дев'ятку" у неділю у нас до церкви, там усе побачите їх зі своєю станичною. З їхніх уст шлеться „Боже Великий Єдиний" благання, яке підхопляє решта вірних.

Пласт-станиця Балтимор має свої журби — удержання власної домівки, набуття шатер на літній табор, Пластовий Фонд. Наше громадянство у тимуть у нашому Пласті, його дотеперішня праця не піде на Балтимор не повинно поминути мовчанко наших пластунок і пластунів. Вони дали доказ своєї живучости і вповні заслуговують на краще їх піддержання. Місцева церква могла б тут багато допомогти своїм впливом серед старшої еміграції.

Від нас самих залежить доля нашого народу, тому не даймо погаснути духові України, що палає у серцях нашої молоді. —

Пласт-приятель

СОЦІОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА УКРАЇНСЬКИХ ПОЛІТИЧНИХ ПАРТІЙ

таку доповідь виголоситьд-рМ. Стахів дня 17 лютого ц. р. в 5. год. пополудні в льокалі Літературно-Мистецького Клюбу, 149, Е. Друга Евеня в Ню Йорку.

РОЗШУКИ

Пошукую **ІВАНА та ФЕДЯ ІСКАЛА** зі села Боневичі, повіт Добромиль.

WILHELM MAKSYM
5658 S. Hermitage
Chicago 36, Ill.

ОЛЕНУ КУЛИК (подружого прізвища не знаю), зі села Більче, повіт Дрогобич, котра виїхала до Америки в 1928 році, пошукує Maria Kulyk дочка Івана.

MARIA KULYK
5658 S. Hermitage Chicago 36, Ill.

Пошукую **ВАСИЛЯ БОБРОВСЬКИЙ**, син Сеня Бобровський з села Пруси, пов. Самбір. Хто про него знає, або він самий, прошу зголоситись на адресу:

T. BOBROWSKIY
2513 E. 33rd St., Lorain, Ohio

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

КАРТЕРЕТ, Н. Дж. — Тов. Запорозька Січ, від. 342, повідомляє всіх своїх членів, що місячний мітінґ відбудеться в неділю, 18. лютого, в год. 2-гій пополудні в церковній галі на Roosevelt Ave. Проситься усіх членів платити свої вкладки на час кожного місяця, бо секретар мусить висилати розмет не пізніше як на 26-го кожного місяця. Пригадується довгуючим членам, щоби вирівняли свої вкладки, бо інакше будуть суспендовані. — Г. Волянський, предс., Н. Кіра, кас., І. Маркович, секр.

ЕЛМАЙРА, Н. Й. — Місячні збори Тов. ім. Івана Франка, від. 271 відбудуться в неділю, 18. лютого в галі на Лакаванна Аве, о год. 2-гій пополудні.Приявність всіх членів конечна. Прийдіть всі, бо буде вибір нового відділового уряду, а теж є інші справи до вирішення. Ті члени, що довгують піврічні вкладки до У.Н.Союзу повинні заплатити їх на зборах. — За уряд: К. Юськів, предс., Г. Левуш, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Місячні збори тов. Зоря, від. 69 відбудуться в суботу, 17 лютого в год. 8. ввечорі в галі Українського Клюбу ім. Драгоманова, під ч. 39. Іст. 7. вул., Просимо всіх членів прийти на збори, а довгуючих членів проситься вирівняти свої залеглості, бо інакше будуть суспендовані. — М. Ликтей, секретар.

РАРІТАН, Н. Дж. — Місячні збори членів відділу ч. 332 відбудуться в суботу, 17. лютого в год. 7:30 ввечорі в У.Н.Домі 10. Колфакс Стр. Проситься всіх членів і члениць прийти на збори. — М. Сірман, рек. секр.

ОЛИФАНТ, ПА. — Бр. св. Кирила і Методія, від. 86, повідомляє своїх членів, що річні збори, котрі мали відбутися в січні, з причини малого числа присутніх членів відложено на цей місяць, на неділю 18. лютого. Збори почнуться зараз по співаній Службі Божій, де звичайно. Взивається всіх місцевих і позамісцевих членів бути присутніми на зборах. Член, що не явиться, без поважної причини, буде караний після Бр. ухвали. — Уряд.

СОВТСПОРТ, КОНН. — Тов. ім. Т. Шевченка, від. 84, подає до відома всім членам, старшим і молодшим, місцевим і позамісцевим, що місячний мітинґ відбудеться в неділю, 18. лютого 1951 в галі У.Н. Дому 279 Кінґс Гайвай Вест в Совтпорт, Конн., *точно о год. 3:30 пополудні.* Проситься всіх прийти на час і поплатити свої місячні вкладки, бо цей місяць дуже короткий, а гроші в Головній Канцелярії мусять бути на час. — За уряд: Ф. Гувера, предс., М. Сендзік, кас., П. Дудко, секретар.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Тов. „Свобода" від. 194 повідомляє членів, що Загальні Збори Товариства відбудуться в суботу 17. лютня 1951 р. о год. 6 ввечорі починаючи, у домівці Товариства 12. Ст. Маркс Пл. побіч 3 аве. на 3 поверсі. Участь усіх членів причиниться до дальшого розвитку Товариства. — Управа Товариства: Я. Падох, предс., М. Бачинський, перший заст., Аї Сворак, другий заст., Я. Паладій, рек. секр. В. Никифорук, фін. секр., Т. Пітула, скарбник.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА. — Від. 189 ім. С. Петлюри відбуде річні збори 17. лютого о год. 4 пополудні в залі св. Володимира при 1938-40 Germantown Ave. Багато членів ще не заплатили вкладок за 1950 рік. Якщо ці члени не вирівняють своїх залеглостей, будуть суспендовані. — В. Басюк, предс., Ів. Харамбура, секр., В. Костюк, касієр.

ЛОС АНДЖЕЛОС, КАЛІФ. — Від. 257 повідомляє всіх своїх членів, що річні збори відбудуться в неділю, 18. лютого, о год. 3. пополудні в Укр. Православній залі — 4025 Melrose Ave. Буде річний звіт і вибір нового уряду. Проситься всіх членів, хоч раз в році прийти на збори. Приведіть своїх знайомих, що ще не є членами, та впишіть до У.Н.Союзу. Члени, що ще не вписали своїх дітей, повинні обов'язково це зробити. Всі справи полагоджує секретар. Адреса: P. Sylchak, 656 Solano Ave. Los Angeles 12, Calif. Ph. CA—29891. — За уряд: Д-р Р. Скеґар, предс., Н. Новак, кас., П. Сильчак, секр.

АЛЕНТАВН, ПА. — Братство св. Арх. Махаїла, від. 147, повідомляє всіх своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 18. лютого на парафіяльній галі, 803 Фронт стр. о 2-гій год. пополудні. Просимо членів прийти на означений час та сповнити свої членські обов'язки. Члени, що довгують, а не заплатять своїх вкладок цього місяця, будуть суспендовані. — За уряд: Д. Рудакевич, предс.; Г. Біленький, касієр, І. Федорак, секр.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА. — Місячні збори Бр. св. Юрія, від. 239 відбудуться в суботу, 17. лютого 1951. точно о год. 8. ввечорі. На порядку нарад буде вибір уряду Братства на 1951 рік. Біжучі справи буде полагоджувати секретар вже від год. 6:00 ввечорі. З огляду на важні справи до вирішення — просимо усіх членів прийти на збори. — Уряд.

ВІЛКС-БЕРІ, ПА. — Місячні збори Бр. св. о. Николая, від. 99, відбудуться в неділю, 18. лютого, зараз по Сл. Божій в парафіяльній галі. Проситься всіх членів прийти на ті збори і заплатити свої місячні вкладки. — Уряд.

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

В посмертних згадках з 13-го січня 1951 подано помилково: Василь Скурик, а має бути: **ВАСИЛЬ ФУРИК.**

ТАРЗАН ч. 2532. Заніс Перрія в безпечне місце

AS GHAK AND PERRY DISAPPEARED UP THE LEFT-HAND CANYON, INNES PAUSED TO AWAIT THE FOREMOST SAGOTH.

INNES' RUSE WORKED, AND PRESENTLY THE ENTIRE PARTY OF SAGOTHS RUSHED HEADLONG AFTER HIM UP ONE CANYON; WHILE GHAK BORE PERRY TO SAFETY UP THE OTHER.

HOGARTH

2532

Перекинувши обезсиленого Перрі через плече, Ґгак гнав вперед до закруту в пропасті. Іннес зрозумів, що тільки підступом утеча може вдатися. Він рішився відвернути погоню від його друзів і дати їм нагоду для їхнього думання.

Коли Ґгак і Перрі щезли в лівім закруті пропасти, Іннес рішився виждати на найближчого Саґота.

Штука Іннеса вдалася і нагло ватага Саґотів кинулася в погоню за ним. Тимчасом Ґгак ніс Перрія в інший бік пропасти.